

عنوان مقاله:

بررسی تاریخچه، ویژگیها، الزامات و مشکلات تمرکززدایی و تمرکزگرایی در برنامه ریزی درسی (مقاله مروری)

محل انتشار:

چهاردهمین همایش ملی علمی پژوهشی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مدینه صفری - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

مدرسه از مهم ترین نهادهای اجتماعی، تربیتی و آموزشی و اصلی ترین رکن تعلیم و تربیت است که به منظور تربیت صحیح دانش آموزان در ابعاد دینی، اخلاقی، علمی، آموزشی، اجتماعی و کشف استعدادها و هدایت رشد متوازن روحی و معنوی و جسمانی آنان براساس اهداف مصوب دوره های تحصیلی و برابر ضوابط و دستورالعمل های وزارت آموزش و پرورش تاسیس و اداره می شود. انتقال ارزش های اساسی جامعه در کانون اصلی توجه نظام آموزشی قرار دارد، به گونه ای که مدرسه دانش آموزان را متعهد می سازد ارزش های جامعه را درونی سازند. موضوع تمرکز و عدم تمرکز از موضوعاتی است که در تاریخ آموزش و پرورش محل بحث و منازعه علمای تعلیم و تربیر و خط مشیهای آموزشی بوده است. تاریخ یک صد ساله ی اخیر، یعنی قرن بیستم، خود به تنهایی نمایانگر آن است که بسیاری از نظامهای آموزش با مسئله ی تمرکز و عدم تمرکز دست به گریبان بوده اند. واضح است که بودن در یکی از دو قطب متمرکز و غیر متمرکز یا حتی قرار گرفتن بر روی طیفی از تمرکز و عدم تمرکز یک امر مدیریتیست و مبتنی بر نوع مدیریت سیاسی، اجتماعی و جهتگیریهای ایدئولوژیک دولتهاست. طبیعتاً هر یک از نظامهای تصمیم گیری دارای مقتضیات و معایب و مزایای خاص خویش هستند.

کلمات کلیدی:

تمرکززدایی، تمرکزگرایی، برنامه ریزی درسی، آموزش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1575071>

